Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29 Ιουνίου 1990

σχετικά με μια κοινοτική διαδικασία για τη διαφάνεια των τιμών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας για τον τελικό βιομηχανικό καταναλωτή

(90/377/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 185 της 17.7.1990, σ. 16)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 93/87/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Οκτωβρίου 1993	L 277	32	10.11.1993
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M3**	Οδηγία 2006/108/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	414	20.12.2006

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29 Ιουνίου 1990

σχετικά με μια κοινοτική διαδικασία για τη διαφάνεια των τιμών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας για τον τελικό βιομηχανικό καταναλωτή

(90/377/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 213,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι η διαφάνεια των τιμών της ενέργειας, στο βαθμό που ενισχύει τους όρους με τους οποίους εξασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει στρέβλωση του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, αποτελεί βασικό παράγοντα για την υλοποίηση και την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς της ενέργειας·

ότι η διαφάνεια μπορεί να συμβάλει στην εξάλειψη των διακρίσεων που εφαρμόζονται έναντι των καταναλωτών, ευνοώντας της ελεύθερη επιλογή τους μεταξύ πηγών ενέργειας και μεταξύ προμηθευτών·

ότι η σημερινή διαφάνεια ποικίλλει ανάλογα με τις πηγές ενέργειας και ανάλογα με τις χώρες και περιοχές της Κοινότητας γεγονός που θέτει σε κίνδυνο την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας·

ότι, ωστόσο, η τιμή που καταβάλλει η κοινοτική βιομηχανία για την ενέργεια την οποία καταναλώνει αποτελεί έναν από τους παράγοντες της ανταγωνιστικότητάς της και ότι, για το λόγο αυτό, πρέπει να διαφυλάσσεται ο εμπιστευτικός της χαρακτήρας·

ότι το σύστημα των τυπικών καταναλωτών που χρησιμοποιείται από την Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΣΥΕΚ) στις δημοσιεύσεις των τιμών και το σύστημα των τιμών αναφοράς, το οποίο θα τεθεί σε εφρμογή για τους μεγάλους βιομηχανικούς καταναλωτές ηλεκτρικού ρεύματος, επιτρέπουν η διαφάνεια να μην παρεμποδίζει την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών·

ότι είναι σκόπιμο να επεκταθούν οι κατηγορίες καταναλωτών που χρησιμοποιούνται από τη ΣΥΕΚ, μέχρι τα ανώτατα όρια στα οποία εξασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα των καταναλωτών·

ότι, με τον τρόπο αυτό, επιτυγχάνεται η διαφάνεια των τιμών για τον τελικό καταναλωτή χωρίς να διακυβεύεται ο αναγκαίος εμπιστευτικός χαρακτήρας των συμβάσεων· ότι, για να τηρηθεί ο εμπιστευτικός αυτός χαρακτήρας, πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον τρεις καταναλωτές σε οποιαδήποτε δεδομένη κατηγορία καταναλωτών, προκειμένου να είναι δυνατή η δημοσίευση μιας τιμής·

ότι οι πληροφορίες αυτές που αφορούν το αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνει η βιομηχανία για τελικές ενεργειακές χρή-

(1) ΕΕ αριθ. C 257 της 10. 10. 1989, σ. 7.
(2) ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1990.
(3) ΕΕ αριθ. C 75 της 26. 3. 1990, σ. 18.

▼B

σεις, θα επιτρέψουν επίσης τη σύγκριση με τις άλλες πηγές ενέργειας (πετρέλαιο, άνθρακα, ενέργεια από ορυκτά καύσιμα και από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και τους άλλους καταναλωτές·

ότι οι επιχειρήσεις που εξασφαλίζουν την προμήθεια αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και οι βιομηχανικοί καταναλωτές αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εξακολουθούν, ανεξάρτητα από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, να υπόκεινται στην εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης και ότι, βάσει των διατάξεων αυτών, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, να απαιτήσει την κοινοποίηση των τιμών και των όρων πώλησης·

ότι η γνώση των συστημάτων τιμών τα οποία ισχύουν αποτελεί μέρος της διαφάνειας των τιμών·

ότι η γνώση σχετικά με την κατάταξη των καταναλωτών κατά κατηγορία, καθώς και σχετικά με τα αντίστοιχα μερίδιά τους στην αγορά αποτελεί επίσης μέρος της διαφάνειας των τιμών·

ότι η κοινοποίηση στην ΣΥΕΚ των τιμών και των όρων πώλησης στους καταναλωτές, συνοδευόμενη και από την κοινοποίηση των συστημάτων τιμών τα οποία ισχύουν, καθώς και της κατάταξης των καταναλωτών κατά κατηγορία κατανάλωσης πρέπει να μπορεί να επιτρέπει στην Επιτροπή να είναι ενημερωμένη, ώστε να καθορίζει τα ενδεδειγμένα μέτρα ή προτάσεις, στο βαθμό που υπάρχει ανάγκη, λαμβάνοντας υπόψη της την κατάσταση που επικρατεί στην εσωτερική αγορά ενέργειας·

ότι η αξιοπιστία των στοιχείων που κοινοποιούνται στην ΣΥΕΚ διασφαλίζεται καλύτερα αν οι ίδιες οι επιχειρήσεις επεξεργάζονται τα στοιχεία αυτά·

ότι η γνώση του φορολογικού συστήματος και των οιονεί φόρων που ισχύουν σε κάθε κράτος μέλος είναι σημαντική για να εξασφαλισθεί η διαφάνεια των τιμών·

ότι πρέπει να προβλεφθούν μέσα ελέγχου της αξιοπιστίας των στοιχείων που κοινοποιούνται στην ΣΥΕΚ·

ότι η υλοποίηση της διαφάνειας προϋποθέτει τη δημοσίευση και την ευρύτερη δυνατή κοινολόγηση των τιμών και των συστημάτων τιμολόγησης μεταξύ των καταναλωτών·

ότι, για να υλοποιηθεί η διαφάνεια των τιμών της ενέργειας, πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως υπόβαθρο δοκιμασμένες μέθοδοι και τεχνικές τις οποίες έχει επεξεργαστεί και εφαρμόσει η ΣΥΕΚ, τόσο στο επίπεδο της επεξεργασίας των στοιχείων και του ελέγχου της αξιοπιστίας τους, όσο και στο επίπεδο της δημοσίευσής τους·

ότι, ενόψει της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς της ενέργειας, το σύστημα διαφάνειας πρέπει να τεθεί σε λειτουργία το συντομότερο δυνατόν·

ότι η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σε όλα τα κράτη μέλη μπορεί να επιτευχθεί μόνον όταν η αγορά φυσικού αερίου, ιδίως όσον αφορά την υποδομή, θα έχει φθάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο ανάπτυξης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε οι επιχειρήσεις που προμηθεύουν αέριο ή ηλεκτρική ενέργεια στους τελικούς καταναλωτές της βιομηχανίας, όπως ορίζονται στα παραρτήματα I και II, να κοινοποιούν στην ΣΥΕΚ, με τη μορφή που προβλέπεται στο άρθρο 3:

1. τις τιμές και τους όρους πώλησης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στους τελικούς βιομηχανικούς καταναλωτές,

2. τα ισχύοντα συστήματα τιμών,

▼B

3. την κατάταξη των καταναλωτών και των αντίστοιχων ποσοτήτων ανά κατηγορία κατανάλωσης, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα, σε εθνικό επίπεδο, των κατηγοριών αυτών.

Άρθρο 2

1. Οι αναφερόμενες στο άρθρο 1 επιχειρήσεις καταγράφουν τα προβλεπόμενα στα σημεία 1 και 2 του εν λόγω άρθρου στοιχεία, την 1η Ιανουαρίου και την 1η Ιουλίου κάθε έτους. Τα στοιχεία αυτά, διαμορφωμένα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, κοινοποιούνται εντός δύο μηνών στη ΣΥΕΚ και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

2. Με βάση τα δεδομένα της παραγράφου 1, η ΣΥΕΚ δημοσιεύει, το Μάιο και Νοέμβριο κάθε έτους, με την ενδεδειγμένη μορφή, τις τιμές αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας για βιομηχανική χρήση στα κράτη μέλη καθώς και τα συστήματα τιμών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτισή τους.

3. Οι πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 3 κοινοποιούνται στην ΣΥΕΚ και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κάθε διετία. Η πρώτη κοινοποίηση θα αφορά την κατάσταση που θα ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1991. Οι πληροφορίες αυτές δεν δημοσιεύονται.

Άρθρο 3

Οι διατάξεις εφαρμογής όσον αφορά τη μορφή και το περιεχόμενο, καθώς και όλα τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 1, παρατίθενται στα παραρτήματα I και II.

Άρθρο 4

Η ΣΥΕΚ οφείλει να μην κοινολογεί τα δεδομένα που της κοινοποιούνται δυνάμει του άρθρου 1 τα οποία, λόγω της φύσης τους, εμπίπτουν ενδεχομένως στο εμπορικό απόρρητο των επιχειρήσεων. Στα εμπιστευτικά αυτά στατιστικά στοιχεία που διαβιβάζονται στη ΣΥΕΚ έχουν πρόσβαση μόνο οι υπάλληλοι της ΣΥΕΚ και μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον για αποκλειστικά στατιστικούς σκοπούς.

Η διάταξη αυτή δεν παρεμποδίζει, πάντως, τη δημοσίευση των εν λόγω στοιχείων υπό συνοπτική μορφή που δεν επιτρέπει την αναγνώριση μεμονωμένων εμπορικών συναλλαγών.

Άρθρο 5

Όταν η ΣΥΕΚ διαπιστώνει την ύπαρξη στατιστικά σημαντικών ανωμαλιών ή ασυνεπειών στα στοιχεία που της κοινοποιούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, μπορεί να ζητήσει από τις εθνικές αρχές να της επιτρέψουν να λάβει γνώση των προσηκόντων αναλυτικών στοιχείων, καθώς και των μεθόδων υπολογισμού ή αξιολόγησης στις οποίες βασίζονται τα συνοπτικά στοιχεία, με σκοπό να εκτιμήσει ή και να διορθώσει τις πληροφορίες που κρίνει αφύσικες.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή, επιφέρει στα παραρτήματα τις τροποποιήσεις που απαιτείται να γίνουν λόγω του εντοπισμού συγκεκριμένων προβλημάτων. Πάντως, οι τροποποιήσεις αυτές μπορούν να αφορούν μόνο τεχνικά στοιχεία των παραρτημάτων, και δεν μπορούν να αλλοιώσουν τη γενική συλλογιστική του συστήματος.

▼**M2**

Άρθρο 7

1. Για την έκδοση των τροποποιήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ([1]), τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ιδίας απόφασης.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

▼**B**

Άρθρο 8

Μία φορά το χρόνο, η Επιτροπή απευθύνει συγκεφαλαιωτική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιουλίου 1991. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όσον αφορά το φυσικό αέριο, η παρούσα οδηγία θα εφαρμοστεί στα κράτη μέλη μόνο πέντε έτη μετά την εισαγωγή αυτής της μορφής ενέργειας στην εθνική αγορά. Για την ημερομηνία εισαγωγής αυτής της πηγής ενέργειας στην εθνική αγορά, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κάνει, χωρίς αναβολή, ρητή δήλωση στην Επιτροπή.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

([1]) Απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23).

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΕΡΙΟ

1. Το παράρτημα αφορά δύο μορφές αερίου:

   i) το φυσικό αέριο,

   ii) το παράγωγο αέριο [1].

2. Όταν οι δύο αυτές μορφές αερίου διανέμονται στην ίδια αστική περιοχή ή περιφέρεια, τα στοιχεία πρέπει να παρέχονται για κάθε μορφή ξεχωριστά, εκτός από τις περιπτώσεις που η κατανάλωσή τους είναι μικρότερη από το 10 % της συνολικής κατανάλωσης φυσικού και παράγωγου αερίου στις πόλεις ή περιφέρειες της παραγράφου 11.

3. Εξετάζεται μόνο η διανομή μέσω σωληνώσεων.

4. Οι τιμές που πρέπει να αναφέρονται είναι οι τιμές που πληρώνουν οι τελικοί καταναλωτές.

5. Εξετάζονται όλες οι χρήσεις για βιομηχανικούς σκοπούς.

6. Από το σύστημα εξαιρούνται οι καταναλωτές αερίου που το χρησιμοποιούν:

   α) για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας σε δημόσιους ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς·

   β) για μη ενεργειακές χρήσεις (π.χ. στη χημική βιομηχανία)·

   γ) σε ποσότητες άνω των 4 186 000 GJ ετησίως (= 1 163 GWh ετησίως).

7. Οι τιμές που καταγράφονται βασίζονται σε σύστημα τυπικών καταναλωτών, το οποίο καθορίζεται, κυρίως, από το επίπεδο και το χρονοϊσοδύναμο [2] (ή συντελεστή φορτίου) της κατανάλωσης.

8. Τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά που θα μπορούσαν να παίξουν ρόλο στον καθορισμό της τιμής (π.χ. δυνατότητα διακοπής) προσδιορίζονται κατά περίπτωση, ενώ κάθε φορά υιοθετείται η λύση που απαντάται συχνότερα στην πράξη.

9. Στις τιμές πρέπει να περιλαμβάνεται η μίσθωση του μετρητή, το πάγιο τέλος και η τιμή μονάδας του προϊόντος. Δεν περιλαμβάνεται η δαπάνη αρχικής σύνδεσης που χρεώνεται στον καταναλωτή.

10. Επιλέχθηκαν οι ακόλουθοι τυποποιημένοι βιομηχανικοί καταναλωτές με κωδικούς I_1 έως I_5:

Ετήσια κατανάλωση	Χρονοϊσοδύναμο
I_1 418,60 GJ (116 300 kWh)	δεν ορίζεται (*)
I_2 4 186 GJ (1 163 000 kWh)	200 ημέρες
I_{3-1} 41 860 GJ (11,63 GWh)	200 ημέρες 1 600 ώρες
I_{3-2} 41 860 GJ (11,63 GWh)	250 ημέρες 4 000 ώρες
I_{4-1} 418 600 GJ (116,3 GWh)	250 ημέρες 4 000 ώρες
I_{4-2} 418 600 GJ (116,3 GWh)	330 ημέρες 8 000 ώρες
I_{5-4} 4 186 000 GJ (1 163 GWh)	330 ημέρες 8 000 ώρες

(*) Αν χρειάζεται 115 έως 200 ημέρες.

[1] Ως παράγωγο αέριο νοείται η ενέργεια που παρασκευάζεται από άνθρακα, πετρελαιοειδή ή ακόμη από φυσικό αέριο που έχει υποστεί πυρόλυση, αναμόρφωση ή ανάμειξη. Δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας το υγραέριο (βουτάνιο, προπάνιο), το αέριο των εργοστασίων οπτανθρακοποίησης και το αέριο των υψικαμίνων.

[2] Το ημερήσιο χρονοϊσοδύναμο είναι ο αριθμός ημερών που θα χρειαζόταν για να πραγματοποιηθεί η ολική ετήσια κατανάλωση υπό τη μέγιστη ημερήσια παροχή:
$nd = \frac{Qa}{Qj_{max.}}$

Ωριαίο χρονοϊσοδύναμο είναι ο αριθμός ωρών που θα χρειαζόταν προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συνολική ετήσια κατανάλωση υπό τη μέγιστη ωριαία παροχή:
$nh = \frac{Qa}{Qh_{max.}}$

Στους παραπάνω τύπους:
Qa = καταναλισκόμενος ετήσιος όγκος,
$Qj_{max.}$ = μέγιστη ημερήσια παροχή,
$Qh_{max.}$ = μέγιστη ωριαία παροχή.

▼B

11. Οι τιμές καταγράφονται στις ακόλουθες πόλεις ή περιφέρειες:

— Βέλγιο:	Βρυξέλλες,
— Δανία:	Κοπεγχάγη,
— Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:	Αμβούργο, Αννόβερο, Βέζερ-Εμς, Ντόρτμουντ, Ντύσσελντορφ, Φρανκφούρτη, Στουτγάρδη, Μόναχο, ►M1 Δρέσδη και Βερολίνο, ◄
— Ισπανία:	Μαδρίτη, Βαρκελώνη, Βαλένσια, Βόρεια και Ανατολική Ισπανία,
— Γαλλία:	Λίλλη, Παρίσι, Στρασβούργο, Μασσαλία, Λυών, Τουλούζη,
— Ιρλανδία:	Δουβλίνο,
— Ιταλία:	Μιλάνο, Τορίνο, Γένοβα, Ρώμη, Νεάπολη,
— Λουξεμβούργο:	Πόλη του Λουξεμβούργου,
— Κάτω Χώρες:	Ρόττερνταμ,

▼A1

— Αυστρία:	Βιέννη,

▼B

— Πορτογαλία:	Λισσαβώνα,

▼A1

— Φινλανδία:	όλη η χώρα,
— Σουηδία:	όλη η χώρα,

▼B

— Ηνωμένο Βασίλειο:	Λονδίνο, Λήντς, Μπέρμιγχαμ,

▼A2

— Τσεχική Δημοκρατία:	Πράγα,
— Εσθονία:	Ταλίν,
— Κύπρος:	Λευκωσία,
— Λετονία:	Ρίγα,
— Λιθουανία:	Βίλνα,
— Ουγγαρία:	Βουδαπέστη,
— Μάλτα:	Βαλέτα,
— Πολωνία:	Βαρσοβία,
— Σλοβενία:	Λιουμπλιάνα,
— Σλοβακία:	Μπρατισλάβα,

▼M3

— Βουλγαρία:	Σόφια,
— Ρουμανία:	Βουκουρέστι.

▼B

12. Οι καταγραφόμενες τιμές βασίζονται σε τιμολόγια, συμβάσεις, όρους και κανόνες που ισχύουν στην αρχή κάθε εξαμήνου (Ιανουάριος και Ιούλιος), περιλαμβανομένων και τυχόν εκπτώσεων.

13. Σε περίπτωση που υπάρχουν διάφορα τιμολόγια τα οποία μπορεί να εφαρμοστούν, λαμβάνεται υπόψη το ευνοϊκότερο για τον καταναλωτή, αφού παραλειφθούν τα τιμολόγια που δεν χρησιμοποιούνται στην πράξη ή που αφορούν ασήμαντο αριθμό χρήστων.

▼B

14. Όταν υπάρχουν μόνο οιονεί τιμολόγια ή ειδικές συμβάσεις ή ακόμη ελεύθερα διαπραγματεύσιμες τιμές, πρέπει να καταγράφεται η τιμή που απαντάται συχνότερα (η πιο αντιπροσωπευτική των εκάστοτε όρων παροχής).

15. Οι τιμές πρέπει να εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα ανά φυσική μονάδα αερίου ([1]). Η μονάδα ενέργειας που χρησιμοποιείται μετριέται με βάση την ακαθάριστη θερμογόνο δύναμη (ΑΘΔ), σύμφωνα με την πρακτική που εφαρμόζει η βιομηχανία αερίου.

16. Πρέπει να δίδονται δύο επίπεδα τιμών ([2]):

    — η καθαρή τιμή χωρίς φόρο,

    — η τιμή συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων (εκτός από τον εκπτώσιμο ΦΠΑ).

17. Πρέπει επίσης να αναφέρονται οι συντελεστές και η μέθοδος υπολογισμού όλων των φόρων, εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών, με τους οποίους επιβαρύνονται οι πωλήσεις αερίου στους καταναλωτές.

18. Πρέπει να επισυνάπτεται σε παράρτημα επεξήγηση, επαρκώς λεπτομερής ώστε να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια το σύστημα τιμών. Ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δίνεται σε τροποποιήσεις που τυχόν επήλθαν μετά την τελευταία επισκόπηση της κατάστασης.

19. Σε κράτη μέλη στα οποία μία και μόνη εταιρεία αερίου καλύπτει όλες τις βιομηχανικές πωλήσεις στη χώρα αυτή, πρέπει να κοινοποιεί τις σχετικές πληροφορίες η εν λόγω εταιρεία. Σε άλλα κράτη μέλη, στα οποία μία ή περισσότερες περιφέρειες εξυπηρετούνται από περισσότερες από μία εταιρείες, οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται από ανεξάρτητο στατιστικό οργανισμό.

20. Για να διαφυλαχθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών, τα στοιχεία που σχετίζονται με τις τιμές θα ανακοινώνονται μόνο εάν, στο οικείο κράτος μέλος ή την οικεία περιφέρεια, υπάρχουν τουλάχιστον τρεις καταναλωτές σε καθεμιά από τις κατηγορίες της παραγράφου 10.

([1]) Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται το κυβικό μέτρο, είναι απαραίτητο να καθορίζεται η περιεχόμενη σε αυτό ενέργεια σε GJ, kWh ή, έως το 1999, σε θερμίδες.

([2]) Η τιμή χωρίς φόρο προκύπτει άμεσα από τα τιμολόγια ή τις συμβάσεις. Η τιμή χωρίς εκπτώσιμο ΦΠΑ περιλαμβάνει και τους λοιπούς ειδικούς φόρους, εφόσον υπάρχουν.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Στα σχετικά με την ηλεκτρική ενέργεια στοιχεία που ανακοινώνονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πρέπει να υπάρχουν τα εξής:

I. **Η έρευνα για τον «τυπικό καταναλωτή αναφοράς» (για καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση έως ισχύ 10 MW).**

1. Η έρευνα των τιμών ηλεκτρικού ρεύματος για τους τυπικούς καταναλωτές αναφοράς στην Κοινότητα που πραγματοποιείται ήδη από την Επιτροπή θα επεκταθεί ώστε να συμπεριληφθούν δύο κατηγορίες βιομηχανικών καταναλωτών αναφοράς με μέγιστη ζήτηση 10 MW, και θα ενσωματωθεί στην παρούσα οδηγία.

2. Οι τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος σε κράτη μέλη με ενιαίο εθνικό τιμολόγιο θα συλλέγονται μόνο σ' έναν τόπο: στα κράτη μέλη όπου τα τιμολόγια ποικίλλουν από τόπο σε τόπο οι τιμές θα συλλέγονται σ' ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα τόπων, ως ακολούθως:

— Βέλγιο:	το σύνολο της χώρας
— Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:	Αμβούργο, Αννόβερο, Ντύσσελντορφ, Φρανκφούρτη, Στουτγάρδη, Μόναχο, Δυτική Ζώνη, Νότια Ζώνη ►M1 , Έρφουρτ, Λειψία και Ρόστοκ ◄
— Δανία:	το σύνολο της χώρας
— Ισπανία:	Μαδρίτη
— Γαλλία:	Λίλλη, Παρίσι, Μασσαλία, Λυών, Τουλούζη, Στρασβούργο
— Ελλάδα:	Αθήνα
— Ιρλανδία:	Δουβλίνο
— Ιταλία:	Βόρεια και Κεντρική Ιταλία, Νότια Ιταλία και νήσοι
— Λουξεμβούργο:	το σύνολο της χώρας
— Κάτω Χώρες:	Ρόττερνταμ (GEB), Βόρεια Ολλανδία (PEN), Βόρεια Βραβάνδη (PNEM)

▼A1

— Αυστρία:	Άνω Αυστρία, Τυρόλο, Βιέννη

▼B

— Πορτογαλία:	Λισσαβώνα, Ponta del Grada (αυτόνομες περιοχές στις Αζόρες)

▼A1

— Φινλανδία:	όλη η χώρα
— Σουηδία:	όλη η χώρα

▼B

— Ηνωμένο Βασίλειο:	Λονδίνο, Γλασκώβη, Λήντς, Μπέρμιγχαμ

▼A2

— Τσεχική Δημοκρατία:	το σύνολο της χώρας
— Εσθονία:	το σύνολο της χώρας
— Κύπρος:	Λευκωσία
— Λετονία:	το σύνολο της χώρας
— Λιθουανία:	Ανατολική περιοχή, Δυτική περιοχή
— Ουγγαρία:	το σύνολο της χώρας
— Μάλτα:	το σύνολο της χώρας
— Πολωνία:	το σύνολο της χώρας

▼A2

— Σλοβενία: το σύνολο της χώρας

— Σλοβακία: το σύνολο της χώρας

▼M3

— Βουλγαρία: το σύνολο της χώρας

— Ρουμανία: το σύνολο της χώρας.

▼B

3. Καταγράφονται οι τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος για τις ακόλουθες εννέα κατηγορίες τυπικών βιομηχανικών καταναλωτών αναφοράς:

Καταναλωτής αναφοράς	Ετήσια κατανάλωση σε kWh	Μέγιστη ζήτηση σε kW	Ετήσια χρησιμοποίηση σε ώρες
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Η μέγιστη ζήτηση είναι η μέγιστη παροχή αιχμής σε οποιοδήποτε τέταρτο της ώρας η οποία καταγράφηκε μέσα σ' ένα έτος, εκφρασμένη σε kW. Η τιμή προμήθειας υπολογίζεται για συν φ = 0,90. Στην περίπτωση τιμολογίων που βασίζονται σε ημίωρη μέγιστη ζήτηση, η μέγιστη ζήτηση του καταναλωτή αναφοράς πολλαπλασιάζεται επί το συντελεστή 0,98. Στην περίπτωση τιμολογίων που βασίζονται σε μέγιστη ζήτηση εκφρασμένη σε kVA, γίνεται σχετική προσαρμογή διαιρώντας τη μέγιστη ζήτηση του καταναλωτή αναφοράς (σε kW) δια του συντελεστή συν φ = 0,90.

4. Στην περίπτωση τιμολογίων που βασίζονται σε καταγραφή της μέγιστης ζήτησης συχνότερα από μία φορά το χρόνο, τα τέλη φορτίου πολλαπλασιάζονται με τους ακόλουθους συντελεστές:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

Χρήση (σε ώρες)	Μηνιαία μέγιστη ζήτηση	Διμηνιαία μέγιστη ζήτηση	Τριμηνιαία μέγιστη ζήτηση	Μέσος όρος των 3 υψηλοτέρων μηνιαίων μέγιστων ζητήσεων	Μέσος όρος των 2 υψηλοτέρων μηνιαίων μέγιστων ζητήσεων	Ετήσια μέγιστη ζήτηση
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. Για τιμολόγια που προβλέπουν μειώσεις για τις περιόδους εκτός αιχμής, γίνεται αποδεκτό ότι ισχύουν οι ακόλουθες καταναλώσεις εκτός αιχμής, κατά τον υπολογισμό της μέσης τιμής ανά kWh:

▼B

Τυπικός καταναλωτής	Ετήσιο χρονοισοδύναμο	Ετήσια κατανάλωση	1 000Ετήσια κατανάλωση (σε kWh) που χρεώνεται με τιμολόγιο εκτός αιχμής, με βάση τη μέση ημερήσια διάρκεια (σε ώρες) των περιόδων εκτός αιχμής, ανά 24 ώρες					
	ώρες	1 000 kWh	7 ώρες	8 ώρες	9 ώρες	10 ώρες	11 ώρες	12 ώρες
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

Για περιόδους εκτός αιχμής, η διάρκεια των οποίων αντιστοιχεί στις ώρες που αναφέρονται παραπάνω, η ετήσια κατανάλωση κιλοβατωρών σε περιόδους εκτός αιχμής πρέπει να υπολογίζεται με παρεκβολή.

Για οποιεσδήποτε περαιτέρω περιόδους εκτός αιχμής (εάν π.χ. λογίζεται εκτός αιχμής όλη η Κυριακή), υπολογίζονται μόνο οι μισές πρόσθετες ώρες εκτός αιχμής, και ο μέσος όρος αυτών των ωρών που υπολογίζονται για όλο το έτος, προστίθεται στην κανονική περίοδο εκτός των ωρών αιχμής, πριν χρησιμοποιηθεί ο παραπάνω πίνακας.

6. Όπου αυτό είναι δυνατόν, η τιμή που κοινοποιείται πρέπει να βασίζεται σε δημοσιευμένο τιμολόγιο που εφαρμόζεται για την εν λόγω κατηγορία καταναλωτών αναφοράς. Σε περίπτωση που μπορούν να εφαρμοστούν περισσότερα τιμολόγια, θα πρέπει να εφαρμόζεται το πλεονεκτικότερο για τον καταναλωτή, αφού αποκλειστούν τα τιμολόγια που δεν εφαρμόζονται στην πράξη ή που ισχύουν μόνο για περιθωριακούς καταναλωτές ή για ασήμαντο αριθμό καταναλωτών. Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζονται μόνο οιονεί τιμολόγια, ειδικές συμβάσεις ή ελεύθερα διαπραγματεύσιμες τιμές, πρέπει να κοινοποιείται η τιμή που απαντάται συχνότερα (η πιο αντιπροσωπευτική) για τις δεδομένες συνθήκες εφοδιασμού.

7. Στις περιπτώσεις που το ηλεκτρικό ρεύμα μπορεί να χορηγείται σε μια δεδομένη κατηγορία καταναλωτών αναφοράς υπό διάφορες τάσεις, θα πρέπει να κοινοποιείται η τάση εκείνη που είναι η πλέον αντιπροσωπευτική για τον καταναλωτή αναφοράς της εν λόγω κατηγορίας. Η βασική αυτή αρχή εφαρμόζεται και στις λοιπές παραμέτρους που δεν προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία.

8. Η τιμή ανά κιλοβατώρα πρέπει να υπολογίζεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να συμπεριλαμβάνονται όλα τα καταβλητέα πάγια τέλη (π.χ. μίσθωση του μετρητή, πάγια τέλη ή τέλη ικανότητας δικτύου κ.λπ.) καθώς και η χρέωση για τις κιλοβατώρες που καταναλώθηκαν. Πρόκειται επομένως για το λόγο του συνολικού καταβλητέου ποσού, όσον αφορά τον εν λόγω τύπο κατανάλωσης, αφού συνυπολογιστούν τα τυχόν πριμ ή εκπτώσεις, προς την ολική κατανάλωση. Δεν πρέπει ωστόσο να συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες της αρχικής σύνδεσης. Παρά το γεγονός ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να υποβάλλονται δύο φορές ετησίως, ο υπολογισμός οφείλει να βασίζεται στα στοιχεία της ετήσιας κατανάλωσης, ούτως ώστε να εξαλείφονται οι εποχιακές διακυμάνσεις.

9. Οι τιμές πρέπει να δίνονται σε εθνικό νόμισμα ανά κιλοβατώρα ([1]):

   — εξαιρουμένων όλων των φόρων,

   — συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων (εκτός από τον εκπιπτόμενο ΦΠΑ).

   Πρέπει επίσης να αναφέρονται οι συντελεστές και η μέθοδος υπολογισμού όλων των φόρων, εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών, με τους

([1]) Οι τιμές εξαιρουμένων όλων των φόρων προκύπτουν κατ' ευθείαν από την εφαρμογή των τιμολογίων ή των συμβάσεων. Η τιμή εκτός εκπιπτομένου ΦΠΑ συμπεριλαμβάνει τους άλλους τυχόν ειδικούς φόρους.

▼B

οποίους επιβαρύνονται οι πωλήσεις ηλεκτρικού ρεύματος στους καταναλωτές.

10. Πρέπει να παρέχεται όσο το δυνατόν αναλυτικότερη περιγραφή του συστήματος τιμών και του τρόπου εφαρμογής του. Θα πρέπει ιδίως να γίνεται ιδιαίτερη μνεία των τροποποιήσεων οι οποίες έχουν επέλθει στο σύστημα από την εποχή που έγινε η προηγούμενη επισκόπηση της κατάστασης.

11. Σε κράτη μέλη στα οποία μία και μόνη εταιρεία αερίου καλύπτει όλες τις βιομηχανικές πωλήσεις της χώρας, η εν λόγω εταιρεία πρέπει να κοινοποιεί τις σχετικές πληροφορίες. Σε άλλα κράτη μέλη, στα οποία μία ή περισσότερες περιφέρειες εξυπηρετούνται από περισσότερες από μια εταιρεία αερίου, οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται από ανεξάρτητο στατιστικό οργανισμό.

II. **Η έρευνα των «χαρακτηριστικών τιμών αναφοράς» (για καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση μεγαλύτερη από 10 MW)**

12. Για να γίνει η στατιστική έρευνα των βιομηχανικών καταναλωτών η μέγιστη ζήτηση των οποίων υπερβαίνει τα 10 MW, θα πρέπει να καθιερωθεί ένα νέο σύστημα, βασισμένο στις «χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς», όπως αυτές ορίζονται παρακάτω.

13. Σε όλα τα κράτη μέλη όπου, εκτός από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, οι τιμές που χρεώνονται στους μεγάλους βιομηχανικούς καταναλωτές ηλεκτρικού ρεύματος διαφέρουν σχετικά λίγο στο εσωτερικό της χώρας, οι χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς καθώς και τα συναφή στοιχεία θα κοινοποιούνται και θα δημοσιεύονται για το σύνολο του κάθε κράτους μέλους. Όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, ενδέχεται να υπάρχουν σημαντικές γεωγραφικές αποκλίσεις, με αποτέλεσμα οι πληροφορίες για τα δύο αυτά κράτη μέλη να πρέπει να κοινοποιούνται και να δημοσιεύονται για τρεις περιφέρειες ως εξής:

Κράτος μέλος:	*Περιφέρειες:*
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ([1]):	— Βόρεια/Κεντρική
	— Δυτική
	— Νότια

▼M1

	— Όστεν

▼B

Ηνωμένο Βασίλειο:	— Αγγλία και Ουαλία
	— Σκωτία
	— Βόρεια Ιρλανδία.

([1]) ►M1 Τα κρατίδια (Länder) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατατάσσονται σε τέσσερις ζώνες, ως εξής:
— βόρεια/κεντρική ζώνη: Σλέσβιγκ — Χόλσταϊν, Αμβούργο, Βρέμη, Βερολίνο, Κάτω Σαξονία, Βόρεια Έσση,
— δυτική ζώνη: Βόρεια Ρηνανία — Βεστφαλία, Ρηνανία-Παλατινάτο, Νότια Έσση, Σάαρ,
— νότια ζώνη: Βάδη — Βυρτεμβέργη, Βαυαρία,
— ανατολική ζώνη: στη ζώνη αυτή κατατάσσονται τα κρατίδια (Länder) που δεν περιλαμβάνονται στις άλλες περιφέρειες. ◄

14. Οι χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς και οι συναφείς πληροφορίες θα κοινοποιούνται για κάθε κράτος μέλος, όπως περιγράφεται στην προηγούμενη παράγραφο 13, για τρεις κατηγορίες μεγάλων βιομηχανικών καταναλωτών, δηλαδή για εκείνους τους βιομηχανικούς καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση περίπου:

— 25 MW, που καλύπτει τους καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση κυμαινόμενη μεταξύ 17,5 και 37,5 MW,

— 50 MW, που καλύπτει τους καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση κυμαινόμενη μεταξύ 37,5 και 62,5 MW και

— 75 MW, που καλύπτει τους καταναλωτές με μέγιστη ζήτηση κυμαινόμενη μεταξύ 62,5 και 75 MW.

▼B

Οι κατηγορίες αυτές περιλαμβάνουν επίσης όσους βιομηχανικούς καταναλωτές παράγουν οι ίδιοι ηλεκτρική ενέργεια για την κάλυψη μέρους των αναγκών τους παρά το γεγονός ότι απαιτείται να κοινοποιούνται μόνο οι πληροφορίες που σχετίζονται με την κατανάλωση ρεύματος προερχόμενου από επιχειρήσεις κοινής ωφελείας.

15. Η χαρακτηριστική τιμή αναφοράς για μια δεδομένη κατηγορία MW (π.χ. για την κατηγορία των 25 MW) είναι η μέση πληρωτέα τιμή ανά κιλοβατώρα για τον υποθετικό βιομηχανικό καταναλωτή ή τον καταναλωτή στον οποίο εφαρμόζεται η «χαρακτηριστική τιμή αναφοράς» και του οποίου η μέγιστη κανονική ζήτηση τοποθετείται περίπου στα 25 MW, πριν όμως γίνουν οποιεσδήποτε μειώσεις για «ειδικούς παράγοντες», που πρέπει να μνημονεύονται χωριστά (βλέπε παρακάτω την παράγραφο 16). Αυτός ο «βιομηχανικός καταναλωτής στον οποίο εφαρμόζεται η χαρακτηριστική τιμή αναφοράς» πρέπει να έχει όσο το δυνατόν αντιπροσωπευτικότερα χαρακτηριστικά ζήτησης (αγνοώντας τους «ειδικούς παράγοντες»), σε σύγκριση με όλους τους βιομηχανικούς καταναλωτές της οικείας κατηγορίας.

Για να μπορέσει να επιτευχθεί κάποιος βαθμός ομοιογένειας, η Επιτροπή θα ορίσει τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ζήτησης για τους καταναλωτές της στους οποίους εφαρμόζονται οι «χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς» (δηλαδή για τις κατηγορίες των 25, 50 και 75 MW), τα οποία και θα εφαρμόζονται από την επιχείρηση διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, κατά περίπτωση. Εάν τα χαρακτηριστικά αυτά δεν είναι προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες συνθήκες της επιχείρησης διανομής, η επιχείρηση αυτή μπορεί να ορίσει τα χαρακτηριστικά στοιχεία ζήτησης του δικού της καταναλωτή «χαρακτηριστικής τιμής αναφοράς», με την έγκριση της Επιτροπής. Αυτά τα χαρακτηριστικά στοιχεία ζήτησης αφορούν, για παράδειγμα, στο συντελεστή φορτίου (π.χ. «7 000 ώρες», όπου 7 000 είναι ο αριθμός των ωρών κατά τον οποίο πρέπει να έχει υπάρξει η μέγιστη ζήτηση, ούτως ώστε να προκύψει η ετήσια κατανάλωση) και την κατανομή της κατανάλωσης, ανάλογα με τις διαφορετικές τιμολογιακές ζώνες κατά τη διάρκεια της ημέρας (π.χ. ώρες αιχμής, ώρες εκτός αιχμής κ.λπ.).

16. Οι παρεχόμενες χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς πρέπει να υπολογίζονται κατά τρόπο ώστε να περιλαμβάνονται όλα τα καταβλητέα πάγια τέλη (π.χ. μίσθωση του μετρητή, πάγια τέλη ή τέλη ικανότητας δικτύου κοκ.), καθώς και το κόστος των κιλοβατωρών που έχουν καταναλωθεί. Δεν πρέπει ωστόσο να περιλαμβάνονται τα τέλη της αρχικής σύνδεσης. Παρά το γεγονός ότι οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται δύο φορές το χρόνο, πρέπει να χρησιμοποιούνται ως βάση υπολογισμού τα στοιχεία της ετήσιας κατανάλωσης, ούτως ώστε να εξαλείφονται οι εποχιακές διακυμάνσεις. Πρέπει επίσης να επεξηγείται ο τρόπος με τον οποίο υπολογίζεται η χαρακτηριστική τιμή αναφοράς, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η ενσωμάτωση οποιωνδήποτε πάγιων τελών.

17. Για κάθε χαρακτηριστική τιμή αναφοράς πρέπει να περιγράφεται ένα φάσμα «ειδικών παραγόντων» που ενδέχεται να συνεπάγονται μείωση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος (π.χ. ρήτρες διακοπής της παροχής) και πρέπει να μνημονεύεται το ύψος της μείωσης (π.χ. 6 %, 8 %, 10 %). Οι ειδικοί αυτοί παράγοντες πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικοί των παραγόντων που χρησιμοποιούνται στην πραγματικότητα από τους καταναλωτές της οικείας κατηγορίας MW στους οποίους παρέχει ηλεκτρικό ρεύμα η συγκεκριμένη δημόσια επιχείρηση.

18. Στα κράτη μέλη στα οποία υπάρχουν περισσότερες από μία επιχειρήσεις διανομής ηλεκτρικού ρεύματος, καθεμία οφείλει να κοινοποιεί τις χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς και τις συναφείς πληροφορίες (σχετικά με τα χαρακτηριστικά στοιχεία ζήτησης του υποθετικού βιομηχανικού καταναλωτή (παράγραφος 15) και σχετικά με τους ειδικούς παράγοντες και τις μειώσεις των τιμών (παράγραφος 17) σε ένα ανεξάρτητο οργανισμό επεξεργασίας στατιστικών στοιχείων. Οι οργανισμοί αυτοί θα κοινοποιούν, στη συνέχεια, τη μεγαλύτερη και τη μικρότερη χαρακτηριστική τιμή αναφοράς για το εν λόγω κράτος μέλος (ή για κάθε του περιοχή κατά περίπτωση) για κάθε κατηγορία MW, μαζί με τις συναφείς πληροφορίες γι' αυτές τις χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς, στις εθνικές αρχές και στη ΣΥΕΚ. Για τα άλλα κράτη μέλη, στα οποία μία και μόνη επιχείρηση διανομής καλύπτει το σύνολο της χώρας, οι πληροφορίες θα κοινοποιούνται απευθείας και ταυτοχρόνως στην ΣΥΕΚ και στις εθνικές αρχές.

19. Για να διαφυλαχθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών, οι χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς και οι συναφείς πληροφορίες θα κοινοποιούνται από τις επιχειρήσεις ή τον ίδιον τον ανεξάρτητο οργανισμό επεξεργασίας στατιστικών στοιχείων κατά περίπτωση (βλέπε την παρα-

▼B

πάνω παράγραφο 18) για μια δεδομένη κατηγορία MW μόνο στις περιπτώσεις που υπάρχουν τουλάχιστον τρεις καταναλωτές αυτής της κατηγορίας MW στο εν λόγω κράτος μέλος ή περιφέρεια.

20. Οι χαρακτηριστικές τιμές αναφοράς πρέπει να εκφράζονται σύμφωνα με τις οδηγίες της παραγράφου 9.

21. Οι επιχειρήσεις διανομής ηλεκτρικού ρεύματος πρέπει επίσης να χορηγούν στοιχεία, μία φορά ανά διετία, σχετικά με τον αριθμό των καταναλωτών τους σε κάθε κατηγορία MW (π.χ. στις κατηγορίες 17,5 — 37,5 MW, 37,5 — 62,5 MW και 62,5 — 75,0 MW), ενώ πρέπει επίσης να αναφέρουν τη συνολική ετήσια κατανάλωση των καταναλωτών αυτών σε κάθε κατηγορία (σε GWh). Όπως συμβαίνει και με τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει της παραγράφου 18, οι πληροφορίες αυτές θα κοινοποιούνται είτε μέσω κάποιου ανεξάρτητου οργανισμού επεξεργασίας στατιστικών στοιχείων που θα συλλέγει πληροφορίες για το σύνολο του κράτους μέλους, είτε απευθείας και ταυτοχρόνως στη ΣΥΕΚ και τις εθνικές αρχές. Οι απαιτούμενες βάσει της παρούσας παραγράφου πληροφορίες θα παρέχονται σε εμπιστευτική βάση και δεν θα δημοσιεύονται.